

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ ПИСМА ДО ПРОВИНЦИЯТА

chitanka.info

Няколко седмици, драги приятелю, как не съм ти писал по простата причина, че не може да се пише. Разбира се, не стачката е виновна, тъй като благодарение на аеропланите и машинистите, които ще пристигнат от Чехословашко, животът е потекъл нормално. Работата е там, че не мога да ти пиша нито умни, нито глупави работи. Ако напиша нещо хубаво и горе-долу умно, нашите философ-естетични цензори, обичайки хубавото и умното и чувствувайки особена нужда от последното, ще си запазят върху него периметри с червен молив и за тебе няма да остане нищо. Не смея да напиша и глупост, защото Връбчо ще ме даде под съд, обвинявайки ме в посегателство на частната му собственост.

Въпреки всичко аз ще ти пиша някои делнични работи...

Вярвам, че в Пловдив, както и навсякъде другаде, всичко си върви по мед и масло, сиреч на „Шипке все спокойно!“. В това съм сигурен, едно, поради това, че хазайката ми сънувала снощи такива работи, а друго — така пишат „Мир“, „Пряпорец“, назадничавият „Напред“ и „барабар Петко с мъжете“, т.е. „Радикал“.

Впрочем как може да не е добър животът в Пловдив, когато най-главният въпрос — прехраната — се уреди отдавна...

Навярно ще се заинтересуваш как отива университетът и какво ново има из столицата. Към университета отивам твърде рядко: само когато искам да изкажа на г-н професора С. С. Бобчев моите съболезнования...

Пусти български пословици! Ето какво значи „Роди ме, майко, с късмет, па хварли ме, ако щещ, на боклука“ ...

В университета ходя и когато искам да видя министър Буров в неговата невинна поза на пастир между овци, т.е. да чуя вдъхновената му реч всред народняците — студенти. Едно време, драги приятелю, ти беше в недоумение как е възможно сред златната ни академическа

младеж да се свие бухалско народняшко гнездо и дали въобще студентите народняци не са интелектуални пеленачета и нравствени инвалиди от I категория, буква ж. Не зная дали тези мои колеги имат жълтичко около човките си, но знам, че жълтият метал изобилствува в касите на бащите им, под чийто блясък те тъй ослепяха, че насмалко щяха да минат Рубикон, поемайки столичните трамваи. Академическа младеж, знаеш! Златна академическа младеж! Погледаш ги, погледаш, па стане ти приятно и току виж устните ти съвършено несправедливо прошепнат: наплевать!

В столицата няма много нови неща. Новите милионери вече остаряха, новата жандармерия не е ново нещо, защото виждал съм как при залез се завръщат стадата от паша, а нови мерки против спекулантите няма и... слава богу — на вятъра няма да отидат излишните пари за храни и отопление на арестуваните, както е случаят с погромниците. По тази работа много ми е мъчно за правителството. Арестува ги наведнъж, а сега трябва един по един да ги пуска...

Прехраната в София е отлична, па и животът твърде весел. Който се съмнява в думите ми, може да посети „Алказар“, „Кабарето“, „Амброзия“ и пр. богоугодни заведения. Покрай сантименталните физиономии на новите милионери редом с футуристично гримираните хайлайфни дами, в съседство с неколцина гвардейски офицери, чиито униформи ненапразно наподобяват перушината на пауните, жалномилно седят и земеделски „интелегенти“, с извинение, нещо като депутати... Ъйт че ако някой ти е разправял, че в София населението „не си дояжда“, той просто се е подигравал с тебе. Проследи към полунощ някой алказарец и ще се убедиш, че „населението“ просто повръща от преяждане.

Друго нещо за столицата няма да ти пиша, тъй като само цензурата ще го прочете, па може и да не го прочете. Ще прекратя вече писмото си, тъй като трябва да си вадя нареждане за гласуване. Радвам се, че моментът за изборите е добре избран и няма да има блъскане, понеже голяма част от избирателите сами са се обърнали на бюлетинки, а казармите и затворите на урни.

Мислех да дойда към Пловдив, но понеже нямам автомобил за връщане, отлагам тази работа, а пък аз винаги пътувам с автомобил на

връщане, от любов към природата. Хайде сега до писване, па като пристигнат машинистите от Чехия, ще намина към Пловдив.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.